

Estrany riu

Títol original: *Estrany riu (Strange River)* **Direcció:** Jaume Claret Muxart **Guió:** Jaume Claret Muxart, Meritxell Colell **Països:** Espanya i Alemanya **Durada:** 106 min **Any:** 2025
Gènere: Drama **Interpretació:** Nausicaa Bonnín, Francesco Wenz, Jordi Oriol, Jan Monter... **Música:** Nika Son **Fotografia:** Pablo Paloma **Distribuïdora:** Elastica Films
Estrena a Espanya: 03/10/2025
Pendent de qualificació
Versió original en català

SINOPSI

El Dídac té setze anys i viatja amb bicicleta pel Danubi amb la família. Entre dies calorosos, una trobada inesperada canvia el rumb del viatge: un misteriós noi apareix entre les aigües del riu. La seva presència enigmàtica no només desperta alguna cosa nova en el Dídac, sinó que comença a alterar la relació amb la seva família. (elasticafilms.com)

CRÍTICA

29/08/2025 - VENÈCIA 2025: El debut de Jaume Claret Muxart és un bell i sensible viatge físic i mental cap al descobriment del desig sexual i els primers cops de cua d'individualitat, o sigui, de llibertat

Hi ha pel·lícules que, a poc a poc, fotograma a fotograma, van seduint l'espectador, el porten a un univers únic però reconeixible i l'acaben subjugant de manera que el seu record queda impregnat a la memòria durant setmanes, fins i tot mesos. **Estrany riu**, primer llargmetratge dirigit per **Jaume Claret Muxart**, n'és un: ja ho està comprovant el públic del 82è Festival de Venècia.

I serà aquell moment, el començament de la tardor, un moment excel·lent per recordar l'estiu que ja ha passat o els molts que van alegrar la nostra infància i joventut. L'estiu amable i plaent, amb els seus sons harmoniosos, la seva enganxosa calidesa capaç de mutar en una tempesta explosiva o aquella presència constant de l'aigua, aquest element beneït que ens salva dels excessos de la calor. En aquesta època de l'any, intensa en esdeveniments, però alhora que sembla encallada en el temps, on gairebé tot és possible, transcorre l'acció d'aquest llargmetratge rodat en un orgànic, alegre, colorista i proper 16 mm amb una sensibilitat extrema i un halo poètic subtil.

L'argument és senzill, però hi ha espai de sobres per a l'empatia i el somieig: en Dídac (personatge encarnat per un magnètic descobriment, **Jan Monter**), de setze anys, viatja amb bicicleta per les vores del Danubi amb la seva família, integrada per una mare actriu que prepara un paper/projecte (**Nausicaa Bonnín**) i un pare arquitecte que els obliga a visitar edificis en el seu periple (**Jordi Oriol**) i els seus dos germans petits. Però una trobada inesperada canvia el rumb del seu viatge: un misteriós noi apareix entre les aigües del riu. La seva presència enigmàtica no només desperta alguna cosa nova en el protagonista, sinó que comença a alterar la relació amb la seva pròpia família.

Si les bicicletes, com deia Fernando Fernán Gómez al títol de la seva obra mestra, són per a l'estiu, aquí també les trobades fortuïtes i l'adveniment de la sexualitat prenen protagonisme en els mesos de més hores diürnes, com passava a *Call Me by Your Name*. Figures fonedisses que desfermen fogonades de desig, persecucions instintives i una nova manera de mirar el món alimenten el misteri d'aquesta pel·lícula que també mostra com la germandat es construeix a base d'abraçades i baralles, de mirades furtives i de rendida admiració.

Aquest film –desbordat de veritat ja que està narrat des de la pròpia vivència, amb el cor del seu autor obert en canal– parla de tot això i de més: cada persona l'omplirà amb els seus records familiars i de vacances, de les penes i dolçors de la pubertat i, com al final de la cinta, amb les seves cançons melòdiques preferides, siguin franceses, italianes o espanyoles.

Alfonso Rivera – cineuropa.org